

בש"פ 5170/22 - מרתה פיסרנקו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 5170/22

לפני: כבוד השופט ג' כנפי-שטייניץ

המבקשת: מרתה פיסרנקו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה להעברת מקום דיון

בשם המבקשת: בעצמה
בשם המשיבה: עו"ד יאיר חמודות

החלטה

1. לפניי בקשה לפי סעיף 78 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, להעברת הדיון בתק"ח 23650-05-22 מבית משפט השלום בפתח תקווה לבית משפט השלום בתל אביב-יפו.

2. המבקשת מתגוררת בתל אביב וטוענת כי יקשה עליה להגיע לבית המשפט בפתח תקווה בשל מצבה הרפואי, אשר פורט בבקשה, וכן בשל מצבה הכלכלי. כן מעלה המבקשת טענות שונות הנוגעות לנסיבות ביצוע העבירה המיוחסת לה, ומציינת כי בכוונתה לכפור במיוחס לה בכתב האישום.

3. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה, למבקשת מיוחסת עבירה של כניסה לישראל ללא ביצוע בדיקת קורונה, ומשזו בוצעה לכאורה בעת שהמבקשת חזרה מביקור בחו"ל, לא בוססה טענתה לפגיעה ביכולתה להתנייד. עוד טוענת המשיבה כי המבקשת לא פירטה בבקשתה כיצד יש במצבה הרפואי כדי להשפיע על אפשרות הגעתה לבית משפט השלום בפתח תקווה, ואף לא צירפה אסמכתאות שיש בהן להעיד על פגיעה ביכולתה להתנייד. המשיבה מוסיפה ועומדת על כך שהמרחק בין בתי המשפט הרלוונטיים קצר מ-60 ק"מ, ומשכך אין להורות על העברת מקום הדיון. עוד מציינת המשיבה כי בהתאם להחלטת נשיאת בתי משפט השלום במחוז מרכז, כלל ההליכים המתנהלים במחוז מרכז שעניינם ביצוע עבירות בניגוד לתקנות הקורונה, נדונים בבית משפט השלום בפתח תקווה.

4. המבקשת ביקשה רשות להגיש תשובה לתגובת המשיבה, ובתשובתה שבה על טענותיה כפי שאלו פורטו בבקשתה. כן היא הוסיפה וטענה כי אין בכוונתה להתייצב לפני בית משפט השלום בפתח תקווה, משום שהוא מצוי במחוז ש"לא קשור אליי" וכן בשל כך שהוא התעלם, לטענתה, מנכותה עת שהתיר את פתיחת התיק נגדה. המבקשת מעלה טענות שונות הנוגעות לנסיבות ביצוע העבירה המיוחסת לה, וגורסת כי הפרו כלפיה את חוקי היסוד ואת "קוד נירנברג".

5. דין הבקשה להידחות.

6. על פי הכלל, כאשר נאשם מבקש את העברת הדיון בהליך נגדו, אך אין הוא מודה בעובדות כתב האישום, תהא הנטייה שלא להיעתר לבקשתו. הטעם לכך נעוץ בצורך בשמיעת ראיות, לרבות הגעת עדי תביעה, בהם גורמי אכיפה, לבית המשפט אליו הועבר הדיון. לפיכך, העברת הדיון במקום בו כופר הנאשם בעובדות כתב האישום תיעשה רק במקרים חריגים ויוצאי דופן (בש"פ 4344/12 טאובליב נ' מדינת ישראל (8.7.2012); בש"פ 507/18 מילר נ' מדינת ישראל (5.3.2018); בש"פ 6395/18 ויין נ' מדינת ישראל (12.9.2018)).

7. בנסיבות ענייננו, ומבלי להקל ראש במצבה הרפואי של המבקשת, לא מצאתי כי עניינה נמנה עם אותם מקרים חריגים המצדיקים סטייה מכללי הסמכות המקומית. המסמכים הרפואיים שצורפו לבקשה, כמו גם נסיעתה לחו"ל לא מכבר, אינם תומכים בטענתה לקושי בניידות. אף פער המרחק בין מקום מגורי המבקשת לבין בית המשפט בפתח תקווה אין בו כדי להצדיק את העברת מקום הדיון (בש"פ 740/16 פלונית נ' פלוני (30.3.2016); בש"פ 6148/18 סעדיה נ' ק.ש חתמים בינלאומיים סוכנות לביטוח כללי (2010) בע"מ (26.8.2018)).

ניתנה היום, י"ג באב התשפ"ב (10.8.2022).

ש ו פ ט ת